

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Davida Hipšra a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobkyně: **B. K.**, zastoupena Mgr. Petrem Václavkem, advokátem se sídlem Opletalova 25, Praha, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 25. 2. 2021, č. j. 31 A 27/2020 - 53,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 6. 2020, č. j. CPR-6752-2/ČJ-2020-930310-V251. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatelky a potvrdil prvostupňové rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Královehradeckého kraje, ze dne 7. 1. 2020, č. j. KRP-118256-19/ČJ-2019-050026-SV-50A, o povinnosti opustit území České republiky podle § 50a odst. 2 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Současně byla podle ustanovení § 50a odst. 3 citovaného zákona stanovena doba k opuštění České republiky do 50 dnů ode dne doručení rozhodnutí.

[2] Stěžovatelka s kasační stížností spojila návrh na přiznání odkladného účinku. Uvedla, že krajský soud její žalobě odkladný účinek přiznal. Intenzita důvodů, pro které tak učinil, je přitom stále aktuální. Poukázala na skutečnost, že na území České republiky žije již více než dvanáct let. Strávila zde téměř celé dětství, tj. dobu, která byla naprosto klíčová pro její vývoj. Za tuto dobu si zde vytvořila mimořádné vazby, má zde řadu vzpomínek a s Českou republikou ji pojí i značné sociální kontakty. Integrovala se do společnosti, dokončila zde školní docházku a má v České republice naplánované další

studijní aktivity, které vzhledem k dosavadnímu studiu nemůže realizovat jinde než v ČR. V květnu 2021 se zúčastnila dvou přijímacích zkoušek na střední školu, a to na Ekonomické lyceum a Obchodní akademii. Stěžovatelka má všechny předpoklady pro získání dalšího vzdělání, měla výborné školní výsledky. Má zde přátele a bez problémů hovoří českým jazykem. Nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti by pro stěžovatelku představovalo významný zásah do jejího soukromého a rodinného života, neboť všichni členové její rodiny žijí v České republice (stěžovatelka zde má jádro svého rodinného života a zázemí). Roztržení rodiny by představovalo intenzivní zásah do života jejích členů. Přiznání odkladného účinku považuje stěžovatelka za klíčové rovněž z hlediska možnosti uplatňování svých procesních práv v soudním řízení. Stěžovatelka se vždy zajímala o všechna řízení vedená ve své věci a považuje za zásadní, aby byla v kontaktu se svým zplnomocněným zástupcem.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Podle § 107 s. ř. s. *kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.* Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[5] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám; a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Je třeba rovněž zdůraznit, že kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví je opravným prostředkem mimořádným, a tedy nelze automaticky očekávat vyhovění návrhu na přiznání odkladného účinku. Přiznáním odkladného účinku se prolamují před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu. Na rozhodnutí krajského soudu je přitom třeba hledět jako na rozhodnutí zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonem stanoveným postupem zrušeno. Odkladný účinek má charakter výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá, a má být přiznáván pouze v případech, které takový postup svou specifickou povahou odůvodňují. Proto újma, která má hrozit žadateli o přiznání odkladného účinku, musí být vzhledem k poměrům žadatele natolik významná, že odůvodňuje uplatnění výjimky z pravidla, že kasační stížnost odkladný účinek nemá mít (usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, bod [65], a ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS, bod [25]).

[7] V souvislosti s posuzováním újmy hrozící stěžovatelce Nejvyšší správní soud uvádí, že důvody možného vzniku nepoměrně větší újmy stěžovatelce oproti jiným osobám jsou zásadně individuální, závislé na osobě stěžovatelky a její konkrétní situaci. Povinnost

pokračování

tvrdit a osvědčit vznik újmy má proto stěžovatelka, zpravidla poukazem na konkrétní skutkové okolnosti případu, což stěžovatelka učinila tvrzeními o zásadním zásahu do jejího rodinného života. Pokud jde o splnění druhého zákonného předpokladu, tj. že přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem, soud vychází z povahy věci, z obsahu spisového materiálu, případně z vyjádření účastníků řízení o kasační stížnosti.

[8] V nynější věci je třeba zohlednit, že pokud by nedošlo k odkladu právních účinků pravomocného rozsudku krajského soudu a rozhodnutí žalovaného do doby meritorního rozhodnutí Nejvyššího správního soudu o kasační stížnosti, stěžovatelka by měla ještě před rozhodnutím ve věci samé opustit území České republiky. Rodinný i soukromý život stěžovatelky je přitom od jejího útlého dětství zcela soustředěn v České republice. Nejvyšší správní soud zejména přihlédl k tomu, že stěžovatelka na území České republiky žije s celou svojí rodinou a realizuje zde své studijní aktivity, a tedy zohlednil újmu, která by nuceným vycestováním stěžovatelky z České republiky zasáhla do jejího rodinného a soukromého života. Nejvyšší správní soud pak zohlednil i fakt, že odkladný účinek byl přiznán jak kasační stížnosti otce stěžovatelky, tak kasační stížnosti jejího bratra (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 5. 2021, č. j. 6 Azs 107/2021 - 34, a ze dne 28. 5. 2021, č. j. 6 Azs 108/2021 - 28).

[9] Nejvyšší správní soud se proto přiklonil k tvrzení stěžovatelky, že nucené vycestování by pro ni znamenalo újmu v jejím rodinném a soukromém životě a v životě jejích rodinných příslušníků. Vyšel přitom rovněž ze skutečnosti, že na základě obdobných důvodů byl krajským soudem přiznán odkladný účinek žalobě stěžovatelky. Soud přitom neshledal ani žádnou újmu hrozící jiným osobám, bude-li stěžovatelčině návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověno (žalovaný žádnou takovou újmu netvrdil, k návrhu na přiznání odkladného účinku se nevyjádřil).

[10] Nejvyšší správní soud tak má za splněnou první podmínku pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti spočívající v existenci nepoměrně větší újmy hrozící stěžovateli oproti újmě, která by mohla vzniknout jiným osobám, bude-li kasační stížnosti odkladný účinek přiznán.

[11] Vzhledem k výše uvedenému se proto Nejvyšší správní soud již nezabýval dalším stěžovatelkou uváděným důvodem možného vzniku újmy, konkrétně její argumentací procesními právy v soudním řízení. Nad rámec nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud ohledně této argumentace odkazuje na usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2020, č. j. 8 Azs 339/2019 - 38, publ. pod č. 4039/2020 Sb. NSS, podle něž *„obecně vyjádřený zájem cizozemského stěžovatele na osobní účasti v řízení o kasační stížnosti či jeho právo být v kontaktu s advokátem a s tím související ochrana spravedlivého procesu nemohou být samy o sobě bez dalších individuálních okolností důvodem pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti“*. V daném případě stěžovatelka tyto další individuální okolnosti, jak je patrné výše, uplatnila.

[12] Ve vztahu k hodnocení naplnění další podmínky, tj. možného rozporu s důležitým veřejným zájmem, Nejvyšší správní soud uvádí, že pro zamítnutí návrhu nepostačuje pouhá existence kolidujícího veřejného zájmu, jak by se mohlo jevit z doslovného výkladu § 73 odst. 2 s. ř. s., ale i v tomto případě je třeba za pomoci testu proporcionality vážít

intenzitu hrozícího zásahu do práv stěžovatelky s intenzitou narušení veřejného zájmu (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, publ. pod č. 1698/2008 Sb. NSS). Žalovaný nepoukázal na žádný kolidující důležitý veřejný zájem a ani Nejvyššímu správnímu soudu není zřejmý zásadní veřejný zájem, který by měl převážit nad možným zásahem do soukromého a rodinného života stěžovatelky. Setrvání stěžovatelky na území České republiky do ukončení řízení o kasační stížnosti, která je navíc projednávána v přednostním režimu, tedy nenaruší důležitý veřejný zájem, čímž je naplněna i druhá podmínka pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[13] S ohledem na výše uvedené důvody dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou v projednávané věci splněny, a v souladu s § 107 s. ř. s. proto kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Vzhledem k tomu, že rovněž krajský soud přiznal žalobě odkladný účinek usnesením ze dne 6. 8. 2020, č. j. 31 A 27/2020 - 20, dochází k tomu, že do rozhodnutí soudu o kasační stížnosti se obnovuje odkladný účinek přiznaný žalobě, a tedy se odkládá i vykonatelnost rozhodnutí žalovaného.

[14] Nejvyšší správní soud současně připomíná, že může usnesení o přiznání odkladného účinku (i bez návrhu) usnesením zrušit, ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 s. ř. s.). Závěrem Nejvyšší správní soud doplňuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. června 2021

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu